

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

39. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

2. ŘÍJNA 2016

Z obsahu:

Učte se ode mě

Katecheze

Svatého otce Františka
při generální audienci

14. září 2016

- strana 2 -

**Svatá Anna Schäfferová -
skrytá stigmatizovaná**

P. Gottfried Egger OFM

- strana 4 -

Spor o liturgii?

Mons. Jan Graubner,
arcibiskup olomoucký

- strana 6 -

Kardinál Sarah:

Reakce na můj projev
ohledně celebrace
ad orientem

- strana 7 -

**Kněží mají věrného
průvodce: Cesta 121**

- strana 8 -

**Růženec je nejvíce
biblická modlitba!**

Interview s P. Karlem
Wallnerem OCist.
o významu růžence

- strana 10 -

**Růženec očišťuje
a proměňuje zevnitř**

Svědectví sestry

M. I. Fendtové OCist.

- strana 12 -

Had a růženec

Sen Dona Boska

- strana 13 -

Učte se ode mě (srov. Mt 11,28-30)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci 14. září 2016,
náměstí Sv. Petra v Římě

Dobry den, drazi bratři a sestry! Během tohoto svatého roku jsme se vícekrát zamýšleli nad tím, že se Ježíš vyjadřuje s jedinečnou něhou, která je znamením Boží přítomnosti a dobroty. Dnes se zastavíme u jednoho úryvku z evangelia, který v nás vzbuzuje pohnutí a ve kterém Ježíš říká: „Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. [...] Učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek.“ (Mt 11,28-29) Pánovo pozvání je překvapivé – volá k následování prosté lidi, které tíží namáhavý život a mají mnoho potřeb, a slibuje

jim, že v Něm najdou odpočinek a úlevu. Obrací se k nim výzvou v rozkazovací formě: „*pojďte* ke mně“, „*vezměte* na sebe mé jho“ a „*učte se* ode mě“. Kéž by něco obdobného mohli vyslovit všichni světoví lídři! Snažme se nyní pochopit význam těchto výrazů.

První imperativ zní: „*Pojďte ke mně*.“ Tím, že se Ježíš obrací ke znaveným a utiskovaným, vystupuje jako Boží Služebník, vylíčený v knize proroka Izaiáše, ve které se praví: „Pán, Hospodin, mi dal dovedný jazyk, abych uměl znavené poučovat (učšujícím) slovem.“ (Iz 50,4) K těmto znaveným evangelium často radí také chudé (srov. Mt 11,5) a nepatrné (srov. Mt 18,6),

tedy takové lidi, kteří se nemohou spolehat na vlastní prostředky a vlivná přátelství. Mohou důvěřovat pouze Bohu. Jsou si vědomi svého prostého a bídného postavení a vědí, že jsou odkázáni na milosrdenství Pána, od kterého očekávají jedinou možnou pomoc. V Ježíšově výzvě konečně nalézají odpověď na své očekávání – pokud se stanou jeho učedníky, získají příslib celoživotní útěchy. Tento příslib se v závěru evangelia rozšiřuje na všechny národy: „Jděte tedy,“ říká Ježíš apoštolům, „získejte za učedníky všechny národy.“ (Mt 28,19) Poutníci, kteří po

Pokračování na str. 5

Všechno, co člověk dělá, čím žije, jak smýšlí, má směřovat k Trojjedinému Bohu. O tom nikdo z nás zřejmě nepochybuje. Ale jak to vypadá v reálném životě? Následující stránky přináší dostatek materiálu pro rozjímání nad tímto závažným tématem.

Zdá se, že nejsnazší je zaměřit se k Bohu při modlitbě, zvláště pak při slavení mše svaté. Ale nemusí tomu tak být vždy. Je tolik věcí, které rozptylují pozornost člověka, čili jeho dispozici pro přijetí Božích milostí! Může se stát, že v centru modlitby není Bůh, ale člověk. Ďábel moc dobře ví, jaké léčky nastražit, aby svedl zaměření na Boha jiným směrem... Přitom je vnitřní dispozice člověka tím, co do značné míry rozhoduje o účincích milostí nabízených ve mši svaté. To také připomněl na Velehradě 16. září kazašský biskup Athanasius Schneider v jedné odpovědi na otázku položenou v rámci jeho večerní přednášky. A jak vysvětlil dále, člověk se může zúčastnit krásné tradiční liturgie, ale není-li disponován, užitek nebudou tak veliké. A naopak, člověk se může zúčastnit mše svaté, jak ji známe dnes, a je-li dobře disponován, může získat hojně užitky... Je tedy důležité obrátit se k Pánu – vnitřně, v pravdě, ke kří-

Editorial

ži. Je to svým způsobem náročné, ale jak pro změnu říká olomoucký arcibiskup Jan Graubner, duchovní náročnost přinesla obnovu náboženského života a její oslabení naopak vedlo k úpadku. (str. 6) Proto je tak potřebné rozlišovat, co člověka více disponuje ke zbožné účasti na mši svaté, a toho se držet. A hlavně nezapomenout a vnímat, že uctíváme Boha, a ne sami sebe, jak zdůrazňuje prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti, kardinál Robert Sarah. (str. 7)

I proto, a pochopitelně rovněž z mnoha jiných důvodů, jsou v církvi velmi potřební lidé, kteří obětují své životy v utrpení a modlitbách za katolickou církev a její pastýře. Většinou to jsou lidé bezejmenní, veřejnosti neznámí. Jen některým se dostane té milosti, že jsou vyvýšeni až k účtě oltáře – jako třeba Anna Schäfferová. (str. 4-5) Ale jedno je jisté: Bez nich všech by dějiny církve a světa vypadaly jinak...

Nejen pomoc duchovní – modlitby potřebuje církev a její pastýři, ale nesmíme zapomínat ani na prostou lidskou pomoc,

o níž jsme hovořili s Antonínem Randou, předsedou sdružení *Cesta 121*, které pomáhá stárnoucím kněžím a kněžím v nouzi. (str. 8-9) Pokud by se někdo z našich čtenářů rozhodl pomoci tomuto sdružení finančně, necht' nezapomene uvést variabilní symbol, jenž je uveden za číslem účtu.

A protože jsme vstoupili do měsíce posvátného růžence a v pátek navíc slavíme památku Panny Marie Růžencové, je také této modlitbě věnováno několik stran tohoto čísla Světla. (str. 10-13) Modlitba růžence je především mimořádně účinná. Ale je rovněž velmi poučná, a to rozličnými způsoby: učí nás najít si čas na modlitbu; je biblickou meditací; učí nás žít s Matkou Boží, která nás vede ke Kristu; ukazuje vítězství Boha nad satanem... Kdo má problémy s touto modlitbou, ať se tedy nebojí a vezme do rukou zrnka růžence a s důvěrou se otevře milostem, které tato modlitba nabízí – není jich málo, jen je třeba zkusit a nebránit se zakusit...

Jak jsme již řekli, vše má směřovat k Trojjedinému Bohu. Kéž nás v tomto úsilí provází a podporuje právě Matka Boží – vzor, jak se dobře disponovat pro přijetí Božích milostí!

Daniel Dehner

Pán tě dnes v hostině svého slova vybízí, abys posílil svou víru a důvěru. Vychází tak vstříc tvé slabosti, protože vidí, jak se tě v očekávání věci příštích zmocňuje nejednou netrpělivost a nedočkavost. Vypros si u Ducha Svatého milost, aby tvá skleslost nebyla nikdy překážkou Ježíšovy velké milosti.

Máš podobný pocit jako prorok, že již dosti dlouho voláš a křičíš o pomoc, a Pán jako by tě neslyšel? Připadá ti, že je to už k nesnesení, dívat se *na násilí, jak povstávají hádky a rozlévá se svár?* Zdá se ti, že *už to překročilo všechny meze?*

Uvědom si, že jsi jen služebník. *Služebník není větší než Pán.*⁽¹⁾ Bezpráví a zpusťování se týká především jeho. To, co vidíš a prožíváš ty, je ve skutečnosti jen slabá ozvěna toho, co musí snášet On a jeho království.

Ale i když tě to oprávněně skličuje, nesmíš proto hned propadat malomyslnosti. Nedal ti Pán zcela jasně na srozuměnou, že dobrota jeho Srdce nakonec zvítězí? Toto jeho zcela jisté a velké vítězství čeká přece jen na svůj *určený čas*. Proto ani na chvíli neztrácej důvěru. Vepiš si jeho slova i obsah *vidění zřetelně* do svého srdce. Můžeš si být naprosto jist, že *spěje k naplnění a nezklame. I když prodlévá, jistě se splní a nedá se zdržet.*

Důvod svého smutku a rozčarování začni proto raději hledat nejdříve sám v sobě. Nezamiloval ses příliš do své vlastní představy o brzkém a již nadcházejícím triumfu dobra a pravdy? Nečekáš vlastně v skrytu svého srdce na své vlastní vítězství, na svůj triumf nade všemi, kteří nechtějí přijmout tvůj pohled na zpusťování ani sdílet tvoje očekávání?

Pak ti nezbyvá než jít za Ježíšem a prosit jako jeho učedníci s ještě větší naléhavostí: „Pane můj, *dej mi více víry.*“ Poslouchej pozorně Ježíšovo vysvětlení. Ve skutečnosti by ti stačila víra jako docela malé semínko. O co se však musí opírat tvoje víra? Nesmí spočívat na přesvědčení o tvé duchovní vyspělosti a ještě méně o tvých zásluhách. Dokud žiješ z představ, co všechno ty sám dokážeš udělat a změnit, co ukážeš druhým, nesvedeš vůbec nic.

Nejsi to ty, kdo může přemístit moruši i s kořeny, ale tvůj Pán. I když tě k tomu ve svém tajemném úradku použije jako nástroj, musíš zůstat ve svém vědomí

Síla víry

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Jsme služebníci neužiteční.

právě tímto nástrojem, protože ani nic jiného nejsi. I jako služebník jsi mimo Pánovu ruku docela neužitečný. Chceš-li však být opravdu prospěšný, měj *víru*, že On nejlépe ví, čeho je právě zapotřebí, že zná i nejlepší způsob, jak k tomu může využít právě tebe. Nepřekážej mu proto při tom svou netrpělivostí, svou nedočkavou horlivostí, svými sebejistými návrhy. Uč se vždy a ve všem přijímat jeho vedení a buď při tom docela poddajný nástroj. Nesnaž se ho předbíhat, poddej se úplně a bezvýhradně jeho vedení, a tak mu dovolíš, aby zcela svobodně ukázal i skrze tebe dokonalé, vynalézavé a udivující umění své božské moci a dobroty. Už to, že si tě najde, že je ochoten vzít tě do své ruky, ačkoliv by mohla docela dobře pracovat i bez tebe, je samo o sobě tak velkou ctí a vyznamenáním, že si nemusíš činit nároky na nějakou další odměnu. Čím více si budeš vědom své nicoty a neužitečnosti, tím více tě musí udivovat, co všechno dokáže božský Mistr vykonat s tak nedokonalým a ubohým nástrojem.

Ve svých podobenstvích ti jako na obrazy ukazuje skutečnosti, které ti mají názorně přiblížit jeho úžasné pravdy. Ale to, jak si tě doopravdy cení, když tě k sobě pozvedá, nemá ve známé skutečnosti žádnou přiměřenou obdobu. Jestliže z dnešního podobenství o tvé neužitečnosti máš pocit, jako by tě ponižoval, pak je to jen proto, aby tě osvobodil od nepřiměřeného sebehodnocení, které ti brání ocenit hloubku jeho lásky, s jakou se tě ujímá. V marnotratnosti a naprosté nezištnosti své lásky se nakonec zachová zcela jinak než hospodář v jeho podobenství. On sám se opásá, aby ti umyl nohy, připravil nejvznešenější Pokrm a obsloužil tě způsobem, na který by tvé zásluhy nikdy nedosáhly.

Proto *oživ v sobě plamen Božího daru a jako svěřený a drahocenný poklad ho opatruj skrze Ducha Svatého, který v tobě bydlí. Neostýchej se vyznávat veřejně, jak velkého, dobrého a štedrého máš Mistra*

Liturgická čtení

1. čtení - Hab 1,2-3; 2,2-4

Jak dlouho již volám o pomoc, Hospodine, ty však neslyšíš; křičím k tobě: „Násilí!“, ty však nepomáháš. Proč mi dávaš hledět na bezpráví? Mám se dívat na soužení? Zpusťování a násilí je přede mnou, povstávají hádky, rozléhá se svár. Tu mně Hospodin odpověděl: „Napiš vidění, vyryj ho zřetelně na desky, aby ho mohl každý snadno přečíst. Na určený čas totiž ještě čeká vidění, spěje však k naplnění a nezklame. I když ještě prodlévá, počkej na ně, neboť jistě se splní, nedá se zdržet. Hle, zahynul ten, kdo nebyl upřímný v duši, spravedlivý však bude žít pro svou věrnost.“

2. čtení - 2 Tim 1,6-8.13-14

Milovaný! Vybízí tě: *oživ zase plamen Božího daru, který ti byl dán vkládáním mých rukou. Vždyť Bůh nám nedal ducha bojácnosti, ale (ducha) síly, lásky a rozvážnosti!* Proto se nestyď veřejně vyznávat našeho Pána, ani (se nestyď) za mě, že nosím kvůli němu pouta. Naopak: Bůh ti dej sílu, abys nesl jako já obtíže spojené s hlásáním evangelia.

Jako vzoru zdravé nauky se drž toho, cos ode mě slyšel, a měj přítom víru a lásku v Kristu Ježíši. Ten drahocenný, (tobě) svěřený poklad opatruj skrze Ducha Svatého, který v nás bydlí.

Evangelium - Lk 17,5-10

Apoštolové prosili Pána: „Dej nám více víry!“ Pán řekl: „Kdybyste měli víru jako hořčičné zrnko a řekli této moruši: ‚Vyrvi se i s kořeny a přesad se do moře!‘, poslechla by vás.

Když někdo z vás má služebníka, a ten orá nebo pase, řekne mu snad, až se vrátí z pole: ‚Hned pojď a sedni si ke stolu?‘

Dokončení na str. 7

a Pána. *Nestyď se za to být jeho malou duší, jeho neužitečným nástrojem.*

A proto pojď, padni, klaněj se, poklekni před svým Tvůrcem a Pánem. On je tvůj Bůh a ty jsi jeho nástroj. Kež bys dnes uposlechl jeho hlasu!⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Jan 15,20;

⁽²⁾ srov. Ž 95,6-7

Svatá Anna Schäfferová - skrytá stigmatizovaná

Svatou Annu Schäfferovou charakterizuje věta: „Mám tři klíče k nebi. Prvním je surové železo a to je velmi těžké, moje utrpení. Druhým je jehla k šití a třetím násadka pera. Těmito různými klíči se pokouším otevřít bránu nebe. Každý z těchto klíčů musí být ozdoben třemi malými křížky, těmi jsou modlitba, oběť a zapomenutí na sebe samotnou.“

Zasvěcení se Pánu už v nejútlejším mládí

„Truhlářova Nandl“, tak ji nazývali v jejím domovském městečku Mindelstetten, v diecézi řezenské. Světlo světa spatřila 18. února 1882 jako třetí z pěti dětí chudého truhláře. Jejím bohatstvím bylo prožívané křesťanství. Nedělní návštěva kostela a katolické náboženství byly pro ni velmi důležité. Už v mladých letech se vyznačovala intenzivním životem modlitby. V den svého prvního svatého přijímání v roce 1894 učinila pro sebe velmi důležité rozhodnutí. Napsala tento slib:

„Ó milý, dobrý Ježíši. Dnes při svém prvním svatém přijímání se Ti zasvěcuji a obětuji Ti své srdce a svoji duši. Nikdy mě neopouštěj a dělej si se mnou, co chceš. Chci Tě, dobrý Otče Ježíši, usmířit, a jestli chceš, dej, abych se stala smírnou obětí za všechnu hanbu a urážky, které se dějí proti Tobě, dobrý Ježíši.“

Poselství Ježíšovo: Nikoliv misijní povolání, ale utrpení

Dva roky po smrti svého otce pracovala v 16 letech jako služka u soudního rady v Landshutu. Tam si chtěla vydělat na výbavu do jednoho misijního řádu. Poté co obdržela vizionářský dar, jí Pán v roce 1898 sdělil, že je předurčena k životu v utrpení: ještě před svými dvacátými narozeninami bude těžce a dlouho trpět. Zděšená tímto sdělením, utekla do Stammhamu, kde si našla nové místo. V rodině lesmistra našla dobré zaopatření a k jejím pracím patřilo kromě jiného také praní prádla. A tam se měla naplnit víze a začít cesta, která se stala osobním utrpením této mladé ženy.

Její osudným dnem byl 4. únor 1901. Anna byla v prádelně a zpozorovala, jak

se uvolnila roura u kamen, nad prádelním kotlem, v němž byl vařící louh. Při pokusu zabránit škodě uklouzla a spadla oběma nohama až nad kolena do kotle a opařila se. Lékaři v nemocnici v Köschingu jí sice vyléčili rány, ale z Anny se stala invalidka. Teď začalo její 25leté mučednictví.

Celkem strávila rok a půl v nemocnici a musela podstoupit 30 operací, ale bezvýsledně. Od propuštění z nemocnice se zdravotní stav Anny neustále zhoršoval. Ukázalo se, že bude odkázána na trvalou péči. Do konce svého života byla upoutána na lůžko. Nejdříve se proti svému utrpení vzpírala a ptala se Pána, proč jí nesplnil její nevroucnejší přání stát se sestrou v misiích. Stále více ale poznávala, že se Pánova slova na ní vyplnila. Musela se vzdát svého misijního přání a přizpůsobit se situaci, k životu s trvalými bolestmi a ve všem být odkázána na pomoc jiných. Velmi tvrdý osud. Potom, co se smířila se svým osudem, šla dále křížovou cestou podle svého předsevzetí při prvním svatém přijímání s Ježíšem v lásce a odevzdanosti. Matka, která převzala péči o svoji dceru, se s ní přestěhovala do pronajatého pokoje.

Nevěsta utrpení v duchu sv. Františka z Assisi

V následování Ukřižovaného přijala své utrpení, stala se členkou třetího řádu sv. Františka z Assisi a následovala hrdinským způsobem vůli Stvořitelovu.

Ze začátku chodili ještě sousedé a vesničané, aby ji utěšovali, ale brzy tomu

bylo naopak. S radostí přijala tuto situaci, a poznávala stále více, že by se měla připodobnit Ukřižovanému jako svatý František. Nenařikala nad svým omečením, viděla je stále více jako svoje povolání, ba jako svůj životní úkol, trpět s Bohem a za lidi. V jednom dopise z roku 1919 píše:

„Nejvíce mi jde o to, abych se modlila a trpěla za svatou církev a její pastýře. Při každém svatém přijímání prosím opravdu vroucně milého Spasitele, aby chránil svoji svatou církev a její pastýře, aby raději seslal na mne mučednictví místo nich a aby mě přijal jako malou smírnou oběť. Dokonce bych dala přednost tomu, abych trpěla ještě na věčnosti, abych konala pokání a usmířovala Pána, jenom aby svatá církev nebyla zraněna ani v nejmenším! Žádné jiné utrpení jsem necítila tak silně jako utrpení církve svaté.“

Stigmata

Kromě tohoto utrpení ji vyznamenal Bůh také ranami, které nesla na svém těle od roku 1910. Nejdříve se jí zjevil ve vizi - výjevu sv. František a Ježíš. Napsala o tom:

„Dne 4. října 1920, o svátku svatého Františka, jsem v noci držela svatou hodinku, jak ji denně držívám... Když jsem se nějaký čas modlila, tu mě najednou obklopilo podivuhodné světlo, které proniklo mého celého ducha a tělo, a já jsem v této záplavě světla spatřila Spasitele. Řekl mi: »Tebe jsem si vyvolil na usmíření své Nejsvětější svátosti...« Když mi ráno přinášel důstojný pan farář svaté přijímání..., tu jsem viděla ze svatě Hostie vycházet pět světelných paprsků, které pronikly jako blesk do mých rukou, nohou a do srdce, a v těchto částech těla vypukla ihned nevýslovná bolest.“

Anna prosila Pána, aby jí odňal viditelné rány, chtěla místo toho vytrpět raději ještě více bolestí. Po několika letech Pán vyslyšel její modlitbu.

Vize, síla z Eucharistie

Anna měla také různá vidění, kdy se u ní hlásili svatí: sv. Terezie z Lisieux, sv. Gabriel Possenti a sv. Anna z Paredes, jakož i jiní svatí. ▶

Svatá Anna Schäfferová

► Svoji veškerou sílu dostávala Anna v přijímání Eucharistie, kterou jí každý den přinášel místní farář Karl Rieger. Označovala Eucharistii jako „jasný, slunečný zdroj milosti“.

Od přijetí ran poznala svěřice, že tím, co zakusila a prožila, by mohla posílit víru jiných lidí. Proto napsala na svém lůžku bezpočet dopisů a básní různým lidem. Psalo jí stále více lidí z její vlasti, a dokonce z Ameriky, ze Švýcarska a Rakouska, a každému dala dobrou radu. Čas, který nevěnovala modlitbě, psaní nebo návštěvám, trávila při ručních pracích. S velkou radostí vyšívala, především křesťanské motivy.

Poslední etapa života, úmrtí, posmrtná úcta

Dne 25. dubna 1923 prožila Anna v extázi Ježíšovo utrpení. Toto vidění bylo začátkem ještě horšího utrpení: Obě nohy teď úplně ochrnuły, měla silné křeče jako důsledek onemocnění míchy. K tomu všemu dostala rakovinu střev.

Pět týdnů před svojí smrtí upadla a utrpěla zranění mozku, takže nemluvila a neviděla. Po 25 letech utrpení si jí vzal Pán k sobě na věčnost. Bylo to 5. října 1925. Její poslední slova byla: „Ježíši, pro Tebe žiji!“

Pohřbu Anny Schäfferové se zúčastnilo 5000 lidí. Do kondolenční knihy napsal farář, který ji po léta duchovně doprovázel: „Sancta“ – svatá. Dne 7. března 1999 byla blahorečena a 21. října 2012 svatořečena.

Důvěra poutníků a ctitelů nepřestává, jak dokazuje velký průvod ke kostelu v Mindelstetten. Tato velká svěřice naší doby nám pomáhá uvědomit si velkou hodnotu smíření, pokání a oběti.

*Ze Schweizerisches Katholisches
Sonntagsblatt 20/2014
přeložil -mp-*

Učte se ode mě - dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

celém světě odpovídají na pozvání k oslavě tohoto milostivého roku, procházejí branami milosrdenství v katedrálách, svatyních, mnoha kostelech, nemocnicích i věznicích... Proč to dělají? Chtějí nalézt Ježíše, jeho přátelství, obcerstvení, které dává pouze On. Touto poutí se vyjadřuje obrácení každého učedníka, který se rozhodl Ježíše následovat. Konverze vždy spočívá v tom, že objevíme Pánovo milosrdenství, které je nekonečné, nevyčerpatelné a veliké. Když tedy procházíme Svatou branou, vyznáváme, že „ve světě existuje láska a tato láska že je silnější než jakékoliv zlo, do něhož je zapleten člověk, lidstvo, svět“ (Jan Pavel II., *Dives in misericordia*, 7).

Druhý imperativ říká: „**Vezměte mé jho.**“ V kontextu smlouvy používá biblická tradice obraz jha, aby označila těsné pouto, které váže lid k Bohu, a v jeho důsledku také podřízenost Boží vůli, vyjadřované Zákonem. V rozporu s učitelí Zákona vkládá Ježíš na učedníky své jho, v němž Zákon dochází naplnění. Chce je naučit, že Boží vůli poznáváme skrze Něho, a nikoli prostřednictvím zákonů a chladných nařízení, které Ježíš odsuzuje. Můžeme si v této souvislosti pročíst 23. kapitulu z Matouše... Ježíš stojí vprostřed vztahu, který učedníci navazují k Bohu, stává se jádrem jejich vzájemných vztahů a pilířem jejich osobního života. Každý učedník, který přijme „Ježíšovo jho“, s Ním vstupuje do společenství, je uschopněn k účasti na tajemství jeho kříže a jeho osudu spásy.

Z toho vyplývá třetí imperativ: „**Učte se ode mě.**“ Ježíš před své učedníky předkládá cestu poznání a nápodoby. Není učitelem, který by na druhé přísně vkládal břemena, která On sám nenese – něco takového totiž vytykal učitelům Zákona. Obrací se k prostým, nepatrným, chudým a potřebným, neboť On sám se stal pokorným a maličkým. Rozumí chudým a trpícím, protože je sám chudý a strádá bolestí. Ježíš se při spáse lidstva nevydal lehkou cestou – naopak, jeho pouť byla bolestná a obtížná. Jak nám připomíná list Filipánům, „ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži“ (Flp 2,8). Jařmo, které nesou chudí a utiskovaní, je to, které již před nimi nesl Ježíš, a proto netíží. Pán vzal na svá bedra bolest a hřích celého světa. Pokud tedy učedník přijímá Ježíšovo jho, zároveň obdrží a přijímá jeho zjevení – v Něm na sebe Boží milosrdenství vzalo lidskou bídu a darovalo každému člověku možnost spásy... Proč ale může Ježíš vůbec něco takového vyslovit? Protože se pro všechny stal vším, byl všem blízký, včetně nejchudších! Byl pastýřem mezi lidmi, chudými lidmi... Pracoval s nimi celý den. Nebyl to kníže. Není pěkné, když se z pastýřů v církvi stanou kníza, když se vzdalují lidem a odtahují se od nejchudších. Takové pastýře Ježíš káral a lidi nabádal: „Dělejte, co vám řeknou, ale podle jejich skutků nejednejte.“

Drazí bratři a sestry, také my někdy prožijeme únavu a zklamání. Vzpomeňme si v onu chvíli na tato Pánova slova, která nám dodají útěchu a přivedou nás k poznání, zda své síly vynakládáme ve službě dobru. Naši únavu totiž někdy zapřičiňuje fakt, že si naši důvěru zasloužilo něco nepodstatného, protože jsme se vzdálili od pravých životních hodnot. Pán nás učí, abychom neměli strach z jeho následování, protože nezklame naději, kterou v Něj vkládáme. Jsme povoláni, abychom se od Pána naučili, co znamená prožívat milosrdenství a stávat se jeho nástrojem. Žít z milosrdenství znamená vnímat, že je potřebujeme. Když cítíme potřebu Ježíšova milosrdenství, odpuštění a útěchy, učíme se milosrdenství vůči druhým. Jestliže upřeme zrak na Božího Syna, pochopíme, kolik cesty ještě musíme urazit, ale zároveň nás naplňuje radostí vědomí, že jdeme s Ním a nikdy nejsme sami. Seberme tedy odvahu a nedejme si vzít radost z Pánova následování. „Ale otče,“ namítnete, „jsem přece hříšník, hříšnice, co mám dělat?“ – „Dovol Pánu, aby na tebe pohlédl, otevři srdce, vnímej na sobě jeho pohled a milosrdenství. Tvé srdce se naplní radostí, radostí z odpuštění, pokud přijdeš a požádáš o ně.“ Nedejme se obrát o naději, že prožijeme život spolu s Pánem a v síle jeho útěchy.

*Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Rádía Vatikán*

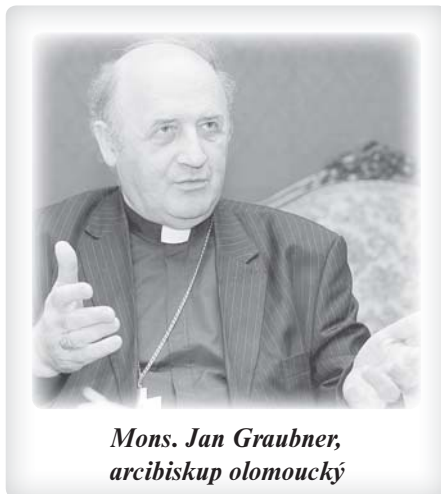
Spor o liturgii?

Některé časopisy ochotně informovaly o přednášce kardinála Roberta Saraha, v níž vyzývá biskupy a kněze, aby se při mši svaté obrátili k východu, ke Kristu, aby častěji sloužili latinsky a věřící aby přijímali Eucharistii vkleče. Má se prý začít od letošního adventu. Nemám problém celebrovat zády k lidu po většinu všedních dní, protože v biskupské kapli není místo na oltář tváří k lidu. Některé části mše svaté říkám vždycky latinsky, protože jsem se je ani česky neučil. Nemám problém podávat svaté přijímání jak těm, co stojí, tak těm, co klečí. Mám však problém něco měnit v liturgii podle novinářských informací. Pan kardinál Sarah je prefektem Kongregace pro bohoslužbu a svátosti. On jediný je kompetentní vydat se schválením Svatého otce závazné rozhodnutí pro celou církev. Když ho vydá, poslechnu a budu to vyžadovat i od kněží. Dělat ale změny v liturgii jen na základě novinových zpráv či rozhovorů, byť s prefektem Kongregace pro liturgii, považuji za nepřipustné a ohrožující liturgickou kázeň, kterou církev pečlivě střezila od apoštolských dob.

Rozumím těm, kteří jsou pohoršeni liturgickými výstřelky některých kněží, i když v naší zemi se téměř nevyskytují. Snahu některých věřících navrátit se k tridentské mši však považuji za nedomyšlenou. Pokud bychom chtěli mít opravdový užitek z jejího slavení, museli bychom přijmout i další tehdejší pravidla. Nejde totiž jen o latinu a kněze zády k lidu, či přijímání Eucharistie vkleče u mřížky. Připomeňme jen, že před svatým přijímáním byl přísný půst od půlnoci a před každým přijímáním se doporučovala zpověď. Proto většina lidí chodila k přijímání jen jednou za rok, což bylo minimum, aby se člověk nedopustil těžkého hříchu neúcty k Eucharistii a zanedbání svého duchovního života. Tato náročnost tehdy přinesla obnovu náboženského života, jak můžeme číst například u sv. Františka Saleského v jeho knize *Úvod do zbožného života*, kde kromě jiného radí, jak se od večera duchovně připravovat na ranní mši svatou v rozjímání a tichu, aby v nás rostla touha po Kristu. Když se časem

duchovní náročnost oslabila, docházelo k úpadku a zbožní kněží a věřící volali po obnově, jak si ještě musí pamatovat i naše starší generace.

Současná liturgie přinesla velkou duchovní obnovu tam, kde byla přijata s požadovanou náročností, protože současná ob-

Mons. Jan Graubner,
arcibiskup olomoucký

nova není uvolněním, jak si někteří myslí, ale prohloubením. Dnes máme půst před sv. přijímáním sice jen jednu hodinu, protože často jdeme na večerní mši brzy po práci, ale máme jít na mši svatou se všemi smíření a s připraveným duchovním darem, který dáme na obětní misku. Nejsme za zády kněze, ale spolu s ním tvoříme svaté společenství církve a žádá se od nás, abychom očima víry viděli v knězi Krista, protože on jedná v Kristově jménu, když proměňuje chléb v Kristovo tělo. On přece neříká „toto je Kristovo tělo“, ale „toto je moje tělo“. Žádá se od nás, abychom viděli Krista v každém účastníku bohoslužby a milovali ho jako Pána Ježíše. Žádá se od nás, abychom nezůstávali ve svém jménu, ve svých názorech, ale byli v Ježíšově jménu a přijímali Boží slovo tak, že upřímně chceme to, co chce Kristus, jemu dáváme přednost před sebou. Pak tvoříme živé společenství, které oslavuje Ježíše uprostřed nás, protože on slíbil, že bude uprostřed těch, kdo jsou v jeho jménu. Ba máme jít ještě dál. Církev učí sama o sobě, že je tajemné Kristovo tělo. Já i ti druzí jsme součástí tajemného Kristova těla. I k tomu je třeba být v Kristově jménu, vyjít ze sebe. V praxi je náročnější vidět očima víry Krista přítomného uprostřed nás, než symbolicky hledět k východu.

du. Ale Kristus, který nás vykoupil – koupil si nás za cenu vlastní krve, má právo to od nás žádat. On se nám daruje v podobě chleba, aby nás jako Boží děti živil božským pokrmem. Za to očekává, že ho necháme vyzařovat ze svého života, že budeme jako společenství církve viditelným znamením jeho přítomnosti pro svět.

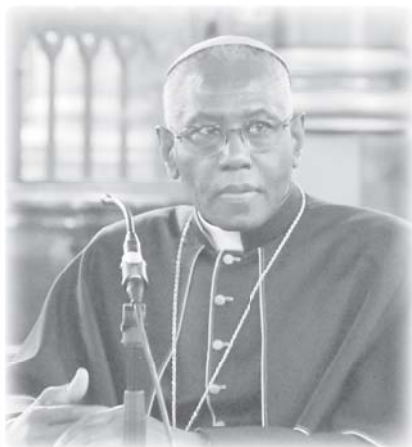
Po Tridentském koncilu byla celá Evropa křesťanská, i když od reformace rozdělená. Tehdy byli všichni věřící. Dnes je situace jiná. Mají-li se dnešní nevěřící setkat s Kristem, musí toto setkání zprostředkovat církev, která je jeho tělem. Nesmíme se uzavřít do sebe a utíkat ze světa, ani se světu přizpůsobit, připodobnit. Jako církev máme být viditelným znamením Krista, nástrojem, který umožňuje Kristu oslovit svět, nabídnout zkušenost Božího království, které je v nás, když v sobě necháváme žít Krista. Nejde jen o hlásání, které je naší povinností, ale o zkušenost s Bohem přítomným v církvi. Církvi dává život Duch Svatý. On je Láska mezi Otcem a Synem. Když my milujeme bratry ne pro sympatie a jen tehdy, když je to lehké, ale když milujeme i ty, kteří si lidskou lásku nezaslouží, nebo o ni nestojí, dáváme jim Boha. Aby toto všechno mohla církev plnit, musí žít z liturgie, která je výsostným projevem života církve, ale také pramenem jejího života. Souhlasím se všemi, kteří volají po prohloubení liturgického slavení, ale prohloubení není v návratu k starým formám, nýbrž v náročnosti a pravdivosti, v jednotě slavení a života, v ponoření se do tajemství Kristova mystického těla a otevření se Duchu Svatému. Jen on z nás tvoří Kristovo tělo. Zbožná soustředěnost jednotlivců je velká věc, ale společenství církve můžeme zakoušet jen tehdy, když si navzájem dáváme lásku Ducha Svatého. Jako působením Ducha se proměňuje chléb a víno, tak i jeho působením se mění zástup věřících ve svaté společenství církve.

Určitá nechuť či neschopnost ztratit svou individualitu a raději ty ostatní při liturgii nevnímat, může odpovídat individualismu světské společnosti, která se však rozpadá, a chce-li mít naději při pohledu do budoucnosti, potřebuje znovu objevit hodnotu rodiny a společenství. Kdo jiný jí to má ukázat či ji to naučit, než církev, k jejíž podstatě společenství patří?

+ Jan Graubner

Kardinál Sarah: Reakce na můj projev ohledně celebrace *ad orientem*

Kardinál Robert Sarah řekl, že jeho komentář na konferenci v Londýně nebyl vždy interpretován úplně přesně. Během své přednášky k duchovenstvu arcidiecéze Colombo na Srí Lance, nazvané „Liturgický život a kněžství“, prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti řekl: „Minulý měsíc jsem v Londýně přednesl referát s názvem »K autentické realizaci Sacrosanctum Concilium« ... Tento proslov vzbudil velkou pozornost – a některé z jeho interpretací nejsou vždy úplně přesné!“

Během své červencové přednášky na konferenci *Sacra Liturgia* kardinál Sarah požádal kněze, aby celeburovali mši čelem k východu „všude tam, kde je to možné“, což vedlo Vatikán a arcibiskupa z Westminsteru, aby vydali prohlášení, v němž se od výroků kardinála Saraha distancovali.

Při své nedávné přednášce na Srí Lance se kardinál znovu vrátil k problémům se slavením mše čelem k lidu a řekl, že mše se začala zaměřovat na

kněze a shromáždění spíše než na samotného Boha.

„V posledních desetiletích se posvátná liturgie v některých zemích stala příliš antropocentrickou; často se začala zaměřovat na člověka, a ne na všemohoucího Boha. Tato arcidiecéze má velmi dobré arcibiskupy a myslím, že tento problém zde pravděpodobně není tak naléhavý. Nicméně se musíme postarat o to, abychom náš lid formovali tak, že uctíváme Boha, a ne sami sebe,“ řekl.

Kardinál dále zdůraznil, že liturgie není oslavou našich vlastních úspěchů, ale Boží lásky a milosrdenství. „Nechceme přicházet do kostela, abychom oslavovali to, co děláme, nebo kým jsme. Spíše přicházíme oslavovat a vzdávat díky za vše, co pro nás dělá všemohoucí Bůh, a že nás nadále miluje a prokazuje nám svou milost.“

„Podstatné je to, co v liturgii koná Bůh. My přinášíme »prvotiny z našeho ovoce« – při uctívání nabízíme to nejlepší, co můžeme. Když se moderní liturgie slaví v jazyce lidu a kněz při tom stojí »čelem k lidu«, pak hrozí nebezpečí, že bude příliš zaměřena na člověka nebo na samotného kněze a jeho osobnost.“

„V každé katolické liturgii se církev, jež se skládá ze svěcených služebníků a věřících, svým tělem, srdcem a myslí zcela zaměřuje k Bohu, který je středem našeho života a zdrojem každého požehnání a milosti,“ řekl prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti.

Zdroj:

RC Monitor (5. 9. 2016, CH)

ZEMŘEL

P. GABRIELE AMORTH

Po několikátýdenní hospitalizaci na plicním oddělení římské nemocnice sv. Lucie zemřel 16. září 2016 don Gabriele Amorth, známý italský exorcista

a člen Společnosti svatého Pavla. Zakladateli Mezinárodní asociace exorcistů bylo 91 let. Rodák z Modeny, katolický partyzán a poté paulínský řeholník neúnavně vykonával službu exorcismu v římské diecézi od roku 1986.

Připomeňme si jeho odkaz odpovědí na otázku, jak se ďábel projevuje na počátku třetího tisíciletí, na niž před deseti lety odpovídal v rozhovoru pro Vatikánský rozhlas:

„Projevuje se velmi silně. Nezapomínejte totiž, že když skomírá víra, roste pověřivost. Přibývá lidí, kteří se věnují okultismu, a tak otevírají dveře ďábelskému vlivu. Zlý duch může ovládnout nejenom jednotlivce, ale také skupiny lidí a celé národy. Když pomyslíme na to, co vykonali takoví Stalin nebo Hitler, je zřejmé, že byli podrobeni ďáblu. Je to patrné z jejich skutků a chování, z hrůzných činů, kterých se dopustili anebo je nařídili. Proto je nutné chránit před ďáblem také společnost!“

Podle www.radiovaticana.cz

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Spíše mu přece řekne: ‚Připrav mi večeři, přepávej se a obsluhuj mě, dokud se nenajím a nenapíji. Potom můžeš jíst a pít ty.‘ Děkuje snad tomu služebníkovvi, že udělal, co mu bylo přikázáno?

Tak i vy, až uděláte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: ‚Jsmen jenom služebníci. Udělali jsme, co jsme byli povinni udělat.‘“

UPOZORNĚNÍ:

Další pokračování (43) **Sumy svatého Josefa** od Isidora Isolaniho OP uveřejníme až v příštím čísle Světla. Děkujeme za pochopení.

Redakce

Kněží mají věrného průvodce: Cesta 121

Cesta 121 je sdružení, které si vytklo za cíl pomáhat stárnoucím kněžím a kněžím v nouzi. Vzniklo před osmi lety v břevnovském klášteře v Praze. Jeho zakladateli jsou tamní převor P. Prokop Siostrzonek a bývalý šéfredaktor Katolického týdeníku Antonín Randa (na fotografii vpravo), který je zároveň předsedou sdružení. A právě s ním hovoříme o současnosti a budoucnosti tohoto unikátního sdružení, které za hranicemi naší republiky nemá obdoby.

Proč Cesta 121 vznikla?

Byla to spontánní reakce na situaci kněží v některých farnostech. Stáří je mnohdy zaskočilo nepřipravené a najednou kolem nich nebyl nikdo, o koho by se mohli opřít, kdo by jim pomohl ve chvílích, kdy

tělo vypovídá službu. Ano, občas měli po ruce hospodyně nebo dobrou duši z farnosti. Ale když knězi vypoví službu nohy, jak se dostane z kanceláře v přízemí do prvního patra? Žije-li na faře sám, upadne a nemůže se zvednout, jak si přivolá pomoc? Nebo pokud se cítí být nepotřebný, osamocený a trápí ho problémy, s nimiž se zdráhá obrátit se na svého vikáře či biskupa, co dělat? S takovými případy jsme se setkávali každou chvíli, ale až díky Cestě 121 jsme je mohli začít řešit.

Není to však oblast, která spadá do kompetence jednotlivých biskupství? Máme kněžské domovy...

Není v silách žádného biskupa nebo generálního vikáře objíždět dokola diecézi a řešit případy, na jejichž vyřešení je třeba mnoho hodin času a nezdědka kdy i finančních prostředků. Navíc kněžské domovy jsou sice užitečnými zařízeními pro nemohoucí osoby, nabízí příkladnou péči, ale uvědomme si, že každý člověk, který opustí svůj domov, opouští

i své sociální vazby. V případě kněze to jsou hlavně farníci a blízcí, s nimiž tráví chvíle práce i odpočinku. Najednou tuto přirozenou oporu ztrácí a občas tím ztrácí i další chuť do života. Naše filosofie je taková, že se kněžím snažíme vytvořit domácí prostředí, ve kterém se cítí dobře a bezpečně. Mají své soukromí, takže pokud sdílejí faru s mladším knězem, nesmí se vzájemně rušit. To je nejlepší předpoklad k tomu, aby mohli spolupracovat. Biskupstvím podáváme pomocnou ruku a vážíme si toho, že je přijímána.

Volají vám biskupové, abyste pomohli?

Ano, i to se děje. Naposledy třeba pan biskup Herbst, který byl na vizitaci. Viděl, že místní kněz potřebuje pomoc, a hned se jí snažil zprostředkovat. Od po-

čátku naší činnosti zápasíme s tím, že si kněží o pomoc řeknou málokdy. Raději se trápí a tvrdí, že jinde jsou potřebnější, že na nich nezáleží. Jsme tak odkázáni hlavně na všímavost farníků, byť se v poslední době zdá, že se situace přece jen trochu zlepšila.

Co vše pro kněze děláte?

Často montujeme schodišťové sedačky, poskytujeme schodolezy, polohovací lůžka, hradíme operace, léky, SOS náramky. Podílíme se finančně na rekonstrukcích far, aby byly bezbariérové. Konkrétně v koupelnách bývá velké riziko pádů, protože v nich jsou vany s vysokými okraji. Ale často se naše investice týkají i rekonstrukcí topení. To víte, nosit v osmdesáti letech v zimě kbelíky s uhlím přes dvůr,

Chcete na činnost Cesty 121 přispět?

- Do domova kněze instalujeme schodišťové sedačky, schodolezy, přispíváme na výtahy.
- Nabízíme speciální náramky, jimiž si kněz v nouzi může přivolat pomoc.
- Zasiláme zdarma mobilní telefony s velkými tlačítky.
- Spolufinancujeme stavební úpravy, které umožní prodloužit pobyt stárnoucích kněží v prostředí, v němž jsou doma.
- Zajišťujeme dveřní telefony s obrazovkou, aby byl kněz chráněn před zloději a násilníky.
- Nabízíme zdarma biblickou literaturu pro slabozraké kněze.
- Přispíváme na ozdravné a lázeňské pobyty.
- Zprostředkováváme diskrétní pomoc psychoterapeuta.
- Zajišťujeme léky zdarma, ve vybraných případech uhradíme doplatky za léky, které neproplácí pojišťovna.
- Hradíme operace.
- Spolupracujeme s kněžskými domovy a hospicemi.
- Finančně podporujeme osoby, které pečují o nemocné kněze.

Pokud vás oslovila činnost Cesty 121 a chtěli byste přispět na pomoc stárnoucím kněžím, můžete tak učinit na číslo účtu:

2102001767/2700; variabilní symbol: 1016.

Budete-li chtít rozdat ve farnosti či jinde složenky Cesty 121, napište si o ně, rádi vám je zašleme. Děkujeme za vaši ochotu a přízeň!

Kontakt: tel. 736 500 704 • randa@cesta121.cz • www.cesta121.cz

to jen volá po nějakém zranění. Každý rok pak pro kněze organizujeme ozdravný pobyt na některém hezkém místě u nás nebo v zahraničí. Letos kněží navštívují Horu Matky Boží v Králíkách a příští rok je čeká vlaková pouť do Lurd, byť zde máme omezený počet míst, která si můžeme dovolit poskytnout.

Prý mají kněží možnost využívat i zvláštních pokojů v nemocnici Milosrdných bratří v Brně? Je to pravda?

Ano, je to pravda, ovšem tyto pokoje může využívat kdokoli, kdo o ně projeví zájem. Nechceme z kněží dělat nějakou VIP skupinu, která se těší speciálním privilegiím. Jen jsme měli ohlasy, že v některých zdravotnických zařízeních se ke kněžím nechovali vždycky úplně vhodně. Snad to ani nemuselo být ze zlé vůle, ale v církvi se kněz zkrátka těší určitému respektu, a pokud je v našich silách podat pomocnou ruku a ukázat, že může být

mezi svými i v době léčby, řekli jsme si, proč ne. A protože máme s převorem Milosrdných bratrem Martinem a ředitelem nemocnice Josefem Drbalem velmi dobré vztahy, vybudovat pěkné moderní pokoje s vlastní sprchou, toaletou a televizí šlo velmi rychle. Dnes tak stačí, když kněz u příjmu oznámí, že je katolickým duchovním, a pokoj dostane automaticky. V ostatních případech je lůžko k dispozici každému zájemci z řad běžných pacientů.

Cesta 121 dále rozšiřuje své služby. Jaké novinky jste kněžím připravili?

Tou poslední významnou novinkou je financování péče 24 hodin. Jsou samozřejmě případy, kdy se o nemocného nejlépe

postarají ve zmíněných kněžských domovech. Ty nahradit nemůžeme a ani nechceme. Ale umíme finančně podpořit osoby ve farnosti, které se třeba spolu domluví a u lůžka nemocného kněze se střídají. Vícekrát se nám stalo, že kněz, který měl být odvezen do LDN s minimální šancí na přežití, se v domácím prostředí zázračně uzdravil a znovu vrátil do pastorece.

Jak vás mohou lidé podpořit?

Jsme vděční, pokud nám pomohou rozšířit letáčky Cesty 121 do farností. Víím, že podobných materiálů bývá u dveří koste-

lů plno a kolikrát jsou až obtěžující. Ale snažíme se, aby se o naši činnosti vědělo, a stojíme o to, aby byla využívána. A když někdo ví o knězi, který pomoc potřebuje, těší nás, když se ozve. Nemusí jít přitom pouze o starého člověka. Vždyť občas nesou těžké kříže i mladí lidé a kněží nejsou výjimkou.

Děkujeme za rozhovor a vyprošujeme Boží pomoc v záslužné činnosti, kterou Cesta 121 nepochybně vykonává.

Za redakci Světla Daniel Dehner

Mikulášův nejkrásnější den

Příběh kněze, kterému pomohla Cesta 121

Děti byly shromážděny ve velkém farním sále a čekaly na příchod Mikuláše. Kdo ho má letos dělat? – ptali se farníci navzájem. Nejspíš nový pan farář, domnívala se většina. Mikulášskou tradici založil ve farnosti předchozí kněz, ale ten už je v kněžském domově, a tak by bylo logické, kdyby po něm štafetu převzal ten nový. Ale viděl ho dneska někdo? Farníci kroutí hlavou. Nikdo netuší.

„Mikuláš! Je tu Mikuláš!“ zavolal náhle někdo z chodby a v sále to zahučelo vzrušením. Dveře se vzápětí otevřely a dovnitř vjel invalidní vozík postrovaný mladým panem farářem. Seděl na něm Mikuláš i s berlou a plným pytlek dárků. „Mikuláši, kte si pyl tak tloucho?“ zeptal se ještě dříve, než kdokoli promluvil, malý Vojtišek, který se ještě vloni Mikuláše bál, ale letos byl plný odhodlání. „To víš...“ usmál se na něj Mikuláš. Vzápětí se otočil, aby pohladil malou holčičku, která začala z ničeho nic recitovat básničku. „To mě podržte, pan farář přivezl starého pána,“ neslo se mezi farníky a v těch slovech se mísilo překvapení s obdivem.

Děti se mezitím střídaly v přeřikávací básniček a písniček, některé tančily,

jiné cvičily anebo hrály na hudební nástroje. Mikuláš co chvíli vytahoval z rukávu kapesník, až se někteří domnívali, že musí být chudák nachlazený. Jen ti, co seděli nejbliže, viděli, že starý Mikuláš už má vousy z vaty celé promáčené, jak se mu z očí koulely slzy jako hrachy.

„Nezapomněli na mne,“ vykládal dojatě, když už zase ležel na své posteli v kněžském domově a jedna z řadových sester mu pomáhala s ukládáním oblečení. „Kdybyste viděla ty děti, jak se smály. Ty jejich rozzářené oči. A těm nejmenším, které měly z Mikuláše ještě strach, těm jsem vždycky dal o dárek navíc,“ usmíval se šibalsky kněz. „Víte,“ pokračoval,

„když jsem já byl ještě dítě, to vám chodili po vsi...“ A kněz začal vyprávět příběh, který sestra slyšela již mnohokrát, a tak jí ani v nejmenším nevadilo, že tentokrát neslyšela jeho konec. Pan farář po vyčerpávajícím večeru usnul po pár větách.

Zemřel dva dny před Štědrým dnem. I v posledních hodinách jeho života se mu však prý v očích zrcadlila radost, kterou před dvěma týdny mohl prožít mezi svými farníky.

(ran)

Růženec je nejvíce biblická modlitba!

Interview s P. Karlem Wallnerem OCist. o významu růžence

U příležitosti růžencové slavnosti v říjnu 2009 uveřejnila KIRCHE IN NOT rozhovor s cisterciáckým knězem Karlem Wallnerem o znovuobjevení modlitby růžence jako cesty k Bohu. Rozhovor byl otištěn v časopise Medjugorje aktuell, odkud jsme jej přeložili a převzali do našeho týdeníku.

Proč vám leží modlitba růžence tolik na srdci?

Růženec je moje osobní vroucí záležitost, protože jsem skrze něj jako mladý chlapec našel hluboký přístup k víře.

Co jste tenkrát prožil?

S růžencem jsem se setkal, protože se jej lidé modlili vždycky v pátek večer v našem vesnickém kostele. Zpočátku se mi zdál být nudný, ale později jsem se právě díky němu naučil správně se modlit. Najednou se přede mnou vynořilo „Ty“, Ježíš se stal pro mě „Ty“. Zprostředkováním skrze Matku Boží se vytvořil vztah k Bohu. To byla klíčová událost v mém životě, skrze kterou jsem se stal opravdu věřícím a opravdovým křesťanem.

Co znamená modlit se růžencem?

Mám u sebe vždycky jednoduchý růženec z plastu. Existují velmi krásné růžence. Ale mnohé krásné růžence lidé jenom věší na stěnu, ukládají je do zásuvek nebo je věší na zrcátko v autě. Můj je odolný. Je to posvěcený předmět, ale často se používá. Dá se snadno modlit: modlitební šňůru lze posunovat rukou. Kde je kříž, modlí se *Význání víry*, velké perly jsou *Otče náš* a malé perly *Zdrávas, Maria*. Vcelku se skládá z pětkrát deseti „Zdrávas“. Každá z pěti částí se nazývá „desátek“, při každém desátku se medituje o jiném tajemství ze života Ježíšova. Na perlách růžence se odřikávají určité modlitby. Co se tam modlí, tedy *Otče náš* a *Zdrávas, Maria*, je biblicky podloženo. Jenom na jednom místě v *Zdrávas, Maria* mají především protestantští křesťané rozpaky, když se říká: „Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné.“ Říkají, proč potřebují Matku Boží Marii, aby za mě prosila? Skutečně je to tak, že růženec je biblická modlitba, kterou my křesťané známe. Vždyť *Otče náš* je modlitba, kterou nám podává Písmo svaté jako modlitbu, které učil sám Ježíš, a první část *Zdrávas, Maria*

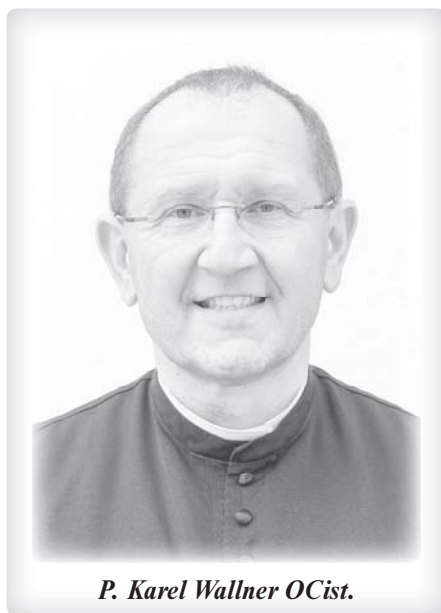
se skládá ze dvou spolu uváděných biblických slov. Mariánská úcta není žádný vynález katolíků, nýbrž nakonec vynález

Boha, Stvořitele, který nás chtěl vykoupit. On nechává ženu v Nazaretě pozdravit slovy anděla: „Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou.“ Druhé biblické slovo je pozdrav, kterým zdraví Alžběta Marii. „Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého.“

Proč je potřebná tato Mariina přímluva?

Bůh chtěl sestoupit k nám lidem na zem. Chtěl být na tomto světě přítomný v lidské podstatě, v lidském těle, v lidské existenci jako Žid, narozený ze ženy. K tomu vztahuje nejstarší mariánské místo – list Galafanům, kapitola 4, verš 4. K tomu používá Bůh současně stupně se-

P. Karel Wallner OCist.

stupu, jedním z nich je Maria. A proto věříme, že Maria je cestou, kterou můžeme vystoupit k Bohu. Není to žádná konkurence Ježíši!

Odkud vlastně pochází růženec?

Růženec je biblická meditace, která pochází ze středověku. Napínavá historie začíná u nás, mnichů. V kláštorech se vždycky modlili žalmy. Právě k nám cisterciákům přicházelo ve středověku mnoho mnichů laiků, kteří už neovládali latinu. Bylo jim dovoleno, aby se nemodlili 150 žalmů, ale jenom 150 Otčenášů, rozdělených do tří dílů, tedy třikrát padesát. A potom se *Otče náš* zaměnil za *Zdrávas, Maria*. Tak ve 12.–14. století vznikl růženec. Rychle se rozšířil z klášterů a stal se vyjádřením lidové zbožnosti.

Velký průlom způsobila jedna námořní bitva...

Ano, byla to v 16. století námořní bitva u Lepanta, kdy svatý papež Pius V. vyzval k modlitbě. Vítězství nad tureckým vojskem bylo dobyto právě 7. října, který je proto dodnes dnem růžence.

Ve vašem klášteře jste zařadili růženec jako modlitbu na zteč a modlíte se za novice, za nové vstupy do řádu...

Modlíme se – doufám, že všichni – u nás v klášteře každý den růženec. Že máme tolik povolání, je zázrak Boží. Věřím, že to pochází z toho, že večer po kompletáři před Nejsvětější svátostí klečeme a modlíme se před ní růženec. Je to jednoduše ta nejučinnější modlitba, která vůbec existuje.

Odstrašujícím způsobem působí na mnohé lidi opakování, i když u četných dnes tak oblíbených východních způsobech modlitby je také znají. Co se získává opakováním?

Je těžké vysvětlovat chuť vídeňského řízku tomu, kdo ho nikdy nejedl. Chuť se pozná teprve tehdy, až se někdo zakous-

Ona přivede vítězství lásky

*Ježíš k sestře Františce Marii od Ukřížované Lásky
(z „Láska Boží a rány Ježíšovy“)*

„Děkujte Otci z hloubi srdce za Marii, vaši Matku, která vás miluje takovou nesrovnatelnou láskou, jak může milovat jenom Matka matek. Ona, vyvolená Láska, je hodná lásky jako žádný jiný člověk, s ní se Otec spojuje tak jedinečným a podivuhodným způsobem se svými tvory.

Tajemství boholidské lásky svěřil Otec Marii. Tu láska, která spojuje božství a lidství, směla v srdci nosit od prv-

ního okamžiku mého života až ke smrti na kříži. A Ona ji nese a opatruje a stojí s ní mezi nebem a zemí jako Matka této lásky: Milosrdenství. Ona přivede vítězství světla lásky přes všechnu tmou a nenávist. Běžte k Marii, svojí Matce. Důvěřujte jí, protože ona vás jistě povede cestou milosrdné lásky, cestou k srdci Otce, se kterým jsem nerozlučně spojený.“

Z SKS 17/2014 přeložil -mp-

ne. A totéž radím i pro růženec: jednou se vážně zakousnout a bez ostychu se pustit do těch padesáti *Zdravas, Maria*. Mládež by měla snad začínat s deseti „Zdravasy“, tedy s jedním desátkem. Potom se ukáže, jak velký účinek toto opakování má. Ale tím, že se probírá perla za perlou, objasní se mnohé. Člověk potom cítí skoro vždycky stále více energie, aniž by to znamenalo něco esoterického. Člověk touto modlitbou jednoduše dostane více milosti, radosti a síly.

Modlitba růžence zabere hodně času – a my máme stále málo času. Jak je možné tuto modlitbu začlenit do všedního programu, aby lidé neměli tuto výmluvu?

Nejprve je nutno říci, že si člověk pro růženec musí najít čas. Mnozí lidé říkají, většinou jako výmluvu: Já se modlím něco jiného. Ve skutečnosti se často nemodlí vůbec nic. Ty jednoduše potřebuješ také určitý čas, který si vyhradíš pro Boha. A u růžence je to potřebné automaticky. Na naší škole jsme měli více studentů z Asie a Afriky a s jedním knězem z Nigérie jsem se při cestě autem modlil růženec anglicky. Máme sklon růženec protahovat. Má se modlit plynule, v určitém rytmu, abychom byli vtaženi do hloubky setkání s Bohem. Růženec se zmíněným otcem Godwinem trval šestnáct minut.

Ale růženec je rozjímavá modlitba. Rozjímá se o Ježíšových tajemstvích. Má se modlit plynule a rytmicky. Jak to jde dohromady?

„Budou mě blahoslavít všechna pokolení“ (Lk 1,48). „Úcta církve ke svaté Panně je niterný prvek křesťanského kultu.“ „Marii ... církev právem uctívá zvláštní úctou ... Už od nejstarších dob je blahoslavená Panna uctívána pod názvem »Bohorodička« a věřící se v modlitbách utíkají pod její ochranu ve všech nebezpečích a potřebách ... Tato úcta ... je sice zcela jedinečná, ale podstatně se liší od úcty klanění, která se vzdává vtělenému Slovu stejně jako Otci i Duchu Svatému, a velmi ji podporuje“; nachází svůj výraz v liturgických svátcích, zasvěcených Matce Boží, a v mariánské modlitbě svatého růžence, „souhrnu celého evangelia“. (KKC 971)

Rozjímání uvádí v činnost myšlení, představivost, city a touhu. Toto probuzení ducha je nutné, abychom prohloubili pravdy víry, podnítli obrácení srdce a posílili vůli následovat Krista. Křesťanská modlitba se přednostně zaměřuje na rozjímání „tajemství Krista“, jak při lectio divina (božské čtení), tak při růženci. Tento způsob uvažování v modlitbě má velkou hodnotu, ale křesťanská modlitba má směřovat mnohem dál: k poznání lásky Pána Ježíše, ke spojení s ním. (KKC 2708)

Rozjímání je velmi důležité, je to biblická modlitba. Proto má každý desátek svoje biblické tajemství, což papež Jan Pavel II. dokonce rozšířil v „růženci světla“. Vezměme si například tajemství „Ježíš, který z mrtvých vstal.“ Pak se mi stane, že při prvním *Zdravas, Maria* si představím vzkříšení z mrtvých. Potom mě většinou napadnou nějací lidé, situace, které musím zvládnout. Tyto myšlenky nezaháním, ale podržím je s Terezii z Lisieux, která řekla: „Když tě napadnou osoby a přijdou myšlenky, pak je zapoj do modlitby!“

Před několika lety prosili kubánští biskupové organizaci Kirche in Not, aby poslala na Kubu 400 000 růženců. Říkali: Máme tak málo kněží, proto budujeme farnosti okolo růžence. Není to také podnět pro nás v těch krajích, kde lidé nemohou snadno přijít na bohoslužby?

Ano. Matka Tereza nedávala růženec nikdy z ruky. V roce 1988 jsem ji dělal řidiče. Matka Tereza nastoupila do auta a lidé se okolo něj tlačili. Seděla vedle mne. Sotva jsem zařadil druhý rychlostní stupeň, už řekla: „Pomodleme se za pana Gorbačova!“ Ano, za Gorbačova! Perestrojka, události roku 1989 tenkrát nebyly ještě v dohledu. A ona se potom se svými sestrami, které seděly vzadu, modlila růženec. Myslím si, že růženec je vhodný pro celý svět, zvláště také pro mládež. Je to tak jednoduchá modlitba. Musíme znát jenom tři základní modlitby: „Otče náš“, „Zdravas, Maria“, „Sláva Otci“, pak ještě snad fatimskou modlitbu.

Dnes vidíme růženec zase častěji, nejenom při modlitbě. Mnozí jej berou jako módní předmět. Je to dobré?

No, na jedné straně mám radost, když se šíří náboženský, katolický předmět. Ale samozřejmě je růženec, který se nosí jenom jako okrasa, stejně trapný jako Claudia Schifferová s velkým křížem na prsou.

Jaký je rozdíl mezi posvěceným předmětem, který používá katolík k úkonu své víry, a nějakým amuletem, který má přinášet štěstí?

Je jiná základní struktura. Pomocí amuletů a kamenů chce člověk donutit božstvo, chce úplně egocentricky manipulovat. Naše posvěcené předměty jsou darované Bohem, aby nás a naše smysly lépe spojovaly s Bohem. Ponecháváme na Bohu, aby odpověděl na naši modlitbu tak, jak to odpovídá jeho lásce. To je obrovský rozdíl.

Z Medjugorje aktuell 9/2015 přeložil -mp-

Růženec očisťuje a proměňuje zevnitř

Svědectví sestry Marie Immaculaty Fendtové OCist.

„Kdo nezná Písmo svaté, ten nezná Boha.“

Oč více přemýšlím nad touto větou, o to je mi jasnější, jak měl sv. Jeroným pravdu, když hlásal tuto nepřímou výzvu. Ty nejdůležitější události spásy v životě Ježíšově, svaté evangelium, nacházíme a rozjíjíme v růženci.

* * *

Když to konáme, nejsme nikdy sami. Matka Boží je vždycky při tom, modlí se s námi a pomáhá nám pochopit tajemství víry, přeměňovat je do našeho vlastního života a spojovat naše radosti a starosti s jejími a s Ježíšovými. Ona zušlechťuje naši modlitbu a činí ji plodnou. Musí v nás klíčit jako semeno. A aby rostla a sílila a čelila odporu, potřebuje péči, ticho a klid.

Růženec nás proměňuje

Samozřejmě, že existuje také Odpůrce, který je žárlivý na tuto lásku a dělá všechno, aby věrnost a především klíček pravé lásky od základu vymýtil nebo udusil. On je zloděj a chce krást – třeba naši vytrvalost, nadšení. Dává místo toho pochybnosti, klame, a to je pak pro nás ovšem často obtížné. Jak často to rychle vzdávám... Následující příběh ukazuje, jak kladně působí tajemství věrnosti a vytrvalosti:

Na jedné selské usedlosti v horách žil jeden starý muž spolu se svým vnukem. Každé ráno četl dědeček ve své staré Bibli. Jednou se ho jeho vnuk zeptal: „Dědo, pokouším se číst Bibli jako ty, ale mnohému nerozumím. A to, čemu rozumím, zapomenu už krátce potom, co Bibli zase zavřu. Co mi pak pomůže číst Bibli?“ Dědeček právě přikládal do ohně několik polínek dřeva ze starého vrbového koše a řekl vnukovi: „Vezmi si tento pletený vrbový koš a přines z řeky vodu.“ Chlapec udělal, co mu dědeček řekl. Ale všechna voda protékla z koše dřívě, než se k dědečkovi vrátil. Chlapec běžel zpátky k řece, znovu naplnil koš a utíkal tak rychle, jak uměl, zpátky do domu. Ale zase byl koš

prázdný. Úplně bez dechu řekl: „Dědo, to není možné, nosit v koši vodu. Vezmu si kbelík!“ Ale dědeček ho zadržel a řekl: „Ty to dokážeš. Snaž se jenom trochu více!“ Chlapec poslechl, i když věděl, že je to nemožné. Když se vrátil, byl koš zase prázdný. Dědeček se podíval na něho a usmál se: „Ty si myslíš, že je to nesmyslné. Podívej se na koš!“ Tu chlapec zpozoroval, že koš vypadal úplně jinak. Předtím byl zaprášený a se zbytky dřeva, ale teď byl čistý. Tu mu dědeček vysvětlil: „Totéž se stane, když budeš poctivě číst Bibli! Snad

vždycky všemu neporozumíš a mnohé zase znovu zapomeneš. Ale když budeš číst pravidelně, ona tě vnitřně promění.“ Tehdy pochopil chlapec, že je důležité pravidelně číst Bibli, i když člověk mnohé zase zapomene. Stejně je to s růžencem. On nám pomůže lépe a hlouběji porozumět evangeliu. Promění nás zevnitř. Když se dívám nazpět na svůj život, mohu zjišťovat vděčně a radostně, ale také poněkud zahanbeně, jak často jsem mohla zakusit pomoc z nebe, která mě zevnitř změnila. To připisuji často růženci. On mě pozvedl v srdci k Matce Boží, která mi neodmítla pomoc.

Ano, teď právě myslím na slova staré modlitby: „Panno, Matko Boží, dej, ať jsem celá tvá... Ty kdykoliv vyslyšíš dětskou modlitbu... Proto volám vytrvale v těžkostech a utrpení, Maria vždycky pomůže, pomůže v každý čas...“

Plula jsem v proudu světa

Tato slova se hluboce vryla do mého srdce. Vidím je jako velký poklad, který do mě vložili rodiče od dětství. Vzpomínám si, že jsme se pravidelně společně modlili růženec. Když jsme my děti po uložení do postele usnuly, probudily jsme se ráno zase ve svých postelích. Láska a laskavá náruč našich rodičů nerušily náš spánek. Měly jsme to velké štěstí, že jsme mohly vyrůstat v živé víře, kterou žili před námi prarodiče a rodiče. Jakou sílu má modlit-

ba růžence, to jsem si uvědomila teprve o mnoho let později.

Přišlo období, v němž jsem věnovala mnoho času vycházkám, ale málo času modlitbě. Úplně nepozorovaně jsem se vzdálila ochraně modlitby a běžela s duchem doby. Jsem přesvědčena, že se za mne moji rodiče a babička modlili a já jsem milostí Boží znovu sáhla po růženci. Začala jsem hledat útočiště u naší Matky Boží a už jsem růženec neopustila. Stále více jsem začala chápat, kde a jak musím svůj život změnit. Stala jsem se citlivější v rozlišování otázek svědomí a měla jsem stále větší touhu žít podle evangelia, jak to chce Pán, a ne tak, jak se to líbí světu. Už jsem se třeba nemohla na svatbách nebo o masopustu účastnit kroužků, kde se zpívaly určité písně, protože jsem si uvědomila jejich obsah. Stejně tomu bylo se špatnými vtipy. Styděla jsem se a nemohla jsem pochopit, jak bezmyšlenkovitě se zatahuje v „žertu“ a zábavě vlastní důstojnost pod úroveň a do mravní špíny. Moje cesty mě vedly se stále větší touhou pryč od takových zábav, do kostela ke svatostánku, do společenství s Matkou Boží... a stále více jsem si byla vědoma převeliké lásky a milosrdenství našeho Pána...

Pokouším se dát mu odpověď na jeho lásku...

Stala jsem se řádovou sestrou. Svůj život nežiji teď jenom pro sebe, ale pro větší čest Boží a v prosbách o spásu duší. Je mojí srdeční záležitostí probudit v co největším množství lidí touhu po hodnotné modlitbě růžence, který proměňuje a očisťuje zevnitř.

Všechno jde lépe, když zůstaneme v kontaktu s naší Matkou Boží. V podstatě je to tak jednoduché – potřebujeme jenom jít s ní za ruku. Nezůstat stát, ale také se příliš rychle nehnat dopředu. Pomalu s ní procházet cestu ve svém všedním životě, vstříc radosti a úsměvu Otce. Mějte odvahu! Pojdte se mnou!

Z Medjugorje aktuell 9/2015
přeložil -mp-

Had a růženec

Sen Dona Boska

Aby motivoval mladé lidi k lásce k růženci, byl také Don Bosco povzbuzen ve snu o vigílii slavnosti Nanebevzetí Panny Marie roku 1862.

Snil o tom, že je se všemi mladými ve svém pokoji – nyní Colle Don Bosco – v domě svého bratra. Ukázal se mu pravidelný průvodce v jeho snech, který ho pozval k vycházce na přilehlou louku statku. Tam mu ukázal 7–8 metrů dlouhého hada výjimečné velikosti, že se Don Bosco vyděsil a chtěl utéct. Ale průvodce ho vyzval, aby neměl strach a aby zůstal. Pak šel a vzal šňůru. Když se vrátil k Donu Boskovi, řekl mu:

„Vezmi tuto šňůru za jeden konec a drž ji napjatou; já vezmu druhý konec a natáhneme ji přes hada.“

„A pak?“

„Pak jej šlehne do zad.“

„Ach ne, pro Boha! Běda nám, jestli to uděláme. Had se rozdivočí, obrátí se na nás a pak nás roztrhá na kusy.“

„Ale průvodce naléhal,“ tak dále vyprávěl Don Bosco, „a ujistil mě, že mi had nic zlého neudělá. Tak dlouho o tom mluvil, že jsem nakonec svolil a udělal, co řekl.“

Tím může člověk zničit všechny demony pekla!

Průvodce zvedl šňůru do výšky a dal hadovi jednu silnou ránu bičem. Had udělal salto, házel hlavou kolem, aby zabil to, na

co mohl dosáhnout; avšak zůstal ležet jako by sešněrován. „Drž šňůru napjatou a nepouštěj konec!“ volal průvodce. Přivázal šňůru na jednu blízkou hrušeň. Pak přivázal konec šňůry, který jsem držel v ruce, na železnou mříž jednoho okna domu. Mezitím had tloukl jako divý kolem sebe hlavou a celým tělem o zem tak, že se z jeho těla uvolňovaly celé kusy masa a létaly daleko. Tak dlouho sebou mlátil, až ležel na zemi jen jeho skelet. Když byl had mrtvý, uvolnil průvodce šňůru ze stromu a z okna, navinul ji a zavřel do bedny. Po nějakém čase ji otevřel. S údivem jsem s mladými, kteří byli kolem mne, viděl, že šňůra byla tak uspořádaná, že tvořila slova: „Ave Maria.“ Průvodce vysvětlil: „Had představuje démona a ta šňůra »Zdravas, Maria« nebo lépe růženec, ten je pokračováním »Zdravas, Maria«. Tím může člověk bojovat, vítězit a zničit všechny demony pekla!“

Dva pomocné prostředky proti jedu světa

V tom okamžiku spatřil Don Bosco bolestnou scénu. Viděl mladé, jak sbírali části hadího masa a jedli je a tím se otrávil. „Nemohl jsem nalézt pokoje,“ vysvětloval Don Bosco, „neboť přes mé varová-

INFORMACE K PETICI PROTI ADOPCI DĚTÍ HOMOSEXUÁLNÍMI PÁRY

Někteří z našich čtenářů se domnívají, že již v minulosti podepsali petiční arch proti adopci dětí homosexuálními páry (což je proti navrhované novele zákona o registrovaném partnerství). Pravděpodobně však šlo o petici proti uzákonění registrovaného partnerství. Pokud se však stalo, že někdo podepsal petiční arch proti adopci dětí homosexuálními podruhé, není třeba se ničeho obávat. Petiční archy podléhají kontrole. Do té spadá i vyloučení duplicit podepsaných osob. Samotná petice v této chvíli není časově omezená a čítá zhruba 10 500 podpisů.

Redakce Světla

ni jedli dále. K jednomu jsem zvolal, pak jsem okřikl druhého; jednomu jsem dal pohlavek, udeřil jsem druhého, abych zabránil, aby jedli, ale bylo to zbytečné. Byl jsem celý bez sebe, neboť pak jsem viděl okolo sebe velký počet mladých, jak se kácejí k zemi v bídném stavu. Tak jsem se obrátil na průvodce: »Ale není žádného léčivého prostředku proti tolika zlu?« – »Ano, je jeden.« – »Jaký?« – »Není jiného než kovadlina a kladivo!« – »Jakže? Mám je snad položit na kovadlinu a bít kladivem?« – »Nuže,« odpověděl průvodce, »kladivo znamená svatou zповěď a kovadlina svatě přijímání. Je nutné užívat oba tyto pomocné prostředky.«

Z Medjugorje aktuell 9/2015 přeložil -jn-

Nová studie: Děti homosexuálů trpí depresemi i násilím

Dětem vychovávaným homosexuálními páry hrozí jako mladým dospělým výrazně vyšší riziko, že budou trpět depresemi, nadváhou a jinými problémy, než jaký je průměr u jejich vrstevníků. To je výsledek dlouhodobé studie, kterou realizovali na univerzitě Catholic University of America (CUA).

Zkoumané páry byly převážně z vrstvy bílých obyvatel, dobře vzdělané, převážně ženského pohlaví a vydělávaly méně, než je průměrný plat.

Zatímco v dětství nejsou rozdíly vidět, jakmile se děti odloučí od rodičů, začí-

nají se rozdíly projevat. Nepřítomnost otce během dospívání je nejčastější formou scházející blízkosti jednoho rodiče, což má mnohé známé negativní účinky, včetně depresí. Ty mají svůj původ v dětství a mladosti, ale projevují se až po letech. Proto se tento problém při vyšetřování dětí párů stejného pohlaví doteď neukázal. Dospělí, kteří byli vychovávaní homosexuálními páry, trpí podle studie dvakrát tolik nadváhou než průměr populace (72 % k 37 %).

Je známo, že v homosexuálních partnerstvích se násilí vyskytuje častěji než

u heterosexuálních párů. To se očividně projevuje i u dětí, které u nich vyrůstají. 85–90 % z nich uvedlo, že tím byly postiženy.

Výzkumy CUA vyhodnotilo údaje dlouhodobé studie o zdraví mladistvých a dospělých. V roce 1995 se dělal průzkum u více než 20 000 Američanů, kteří měli tehdy 15 let. Průzkum u stejných osob byl zopakován, když měly 22 a 28 let.

Z www.lifenews.sk, zdroj: www.hlavnespravny.sk, 12. 8. 2016

Pondělí 3. 10. 2016

6:05 Dvanáct rwandských mučednic 6:20 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (124. díl): Ozvěny - Pěsničky z Jasenné 7:40 Nikaragua, Dobrý pastýř, biskup David Zywiec 8:15 Mezi pražci (51. díl): Říjen 2016 9:00 Svatý Kamil de Lellis 10:00 BET LECHEM - vnitřní domov (44. díl) 10:15 Zabetonovaný v Bohu 10:25 Organ v nebi 10:50 Cesta k andělům (105. díl): Veronika Žilková 11:45 Bible pro nejmenší: Eliáš 11:50 Sedmihlásky (56. díl): Na hoře 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Wabi Daněk a Miloš Dvořáček na Mohelnickém dostavníku 2015 (1. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2015 13:20 Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem 13:45 Příběh o Žofii 14:30 O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků 14:50 Noční univerzita: PhDr. Jan Stříbrný - Češi v dramatech 2. světové války 16:00 V souvislostech (153. díl) 16:20 Meandry řeky Odry 16:45 25. výročí návštěvy Matky Terezy na Slovensku 17:10 Putování modrou planetou: Galapágy, peklo nebo ráj? 18:05 Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic 18:25 Sedmihlásky (56. díl): Na hoře 18:30 Bible pro nejmenší: Ester 18:35 Terra Santa News: 28. 9. 2016 19:00 Vatican magazine (877. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 19:30 Návrat ke kořenům [P] 19:43 Manželská setkání 20:00 Ohlédnutí za Krakovem (4. díl) [P] 21:45 ARTBITR - Kulturní magazín (24. díl): S režisérem Robertem Ando [P] 22:00 Řím, hlavní město víry (5. díl): Současnost - Duch Svatý a Boží Milosrdenství 22:30 Noemova pošta: Říjen 0:05 Vatican magazine (877. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:35 Noční univerzita: Jeff Scaldwell - Milosrdenství chci, ne oběť 1:50 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 4. 10. 2016

6:05 Podzimní festival duchovní hudby: G. Donizetti: Messa di Gloria e Credo 7:30 V souvislostech (153. díl) 7:50 Pod lampou 9:55 Vatican magazine (877. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:25 Noční univerzita: Jeff Scaldwell - Milosrdenství chci, ne oběť 11:45 Bible pro nejmenší: Ester 11:50 Sedmihlásky (56. díl): Na hoře 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptorum [P] 12:20 Muzikanti, hrajte 12:50 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2015, 2. díl 13:35 Mezi pražci (51. díl): Říjen 2016 14:25 Noemova pošta: Říjen 16:00 Jezuité o: Exorcismus 16:20 Barva lásky 17:00 VideoJournal české vědy [P] 17:15 BET LECHEM - vnitřní domov (44. díl) 17:30 Don Rua - nástupce 18:00 Noeland (56. díl) 18:30 Bible pro nejmenší: Šadrak, Měšak a Abed-nego 18:35 Sedmihlásky (56. díl): Na hoře 18:40 Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti 19:20 Zabetonovaný v Bohu 19:30 Zpravodajské Noeviny: 4. 10. 2016 [P] 20:00 Buon giorno s Františkem [L] 21:05 Studentský Velehrad 2016 [P] 21:40 Zpravodajské Noeviny: 4. 10. 2016 22:05 Cvrlikání (38. díl): Tomáš Kočko a Orchestr 23:15 Post Scriptorum 23:25 Terra Santa News: 28. 9. 2016 23:45 Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce 0:05 O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků 0:25 Transport 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 5. 10. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 4. 10. 2016 6:25 Noční univerzita: PhDr. Jan Stříbrný - Češi v dramatech 2. světové války 7:35 Vatican magazine (877. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 8:05 Člověk a média - Ohrožení veřejnoprávních médií 9:00 Kalvária Nitrianské Pravno 9:40 Přímý přenos generální audience papeže [L] 11:00 Sekce pro mládež ČBK 11:25 Návrat ke kořenům 11:40 Sedmihlásky (56. díl): Na hoře 11:45 Bible pro nejmenší: Šadrak, Měšak a Abed-nego 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kostela Nanebevzetí Panny Marie v Brně [L] 13:00 Don Rua - nástupce 13:30 Řím, hlavní město víry (5. díl): Současnost - Duch Svatý a Boží Milosrdenství

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

14:00 Královna a Matka Chorvatů 14:45 ARTBITR - Kulturní magazín (24. díl): S režisérem Robertem Ando 14:55 Jezuité o: Exorcismus 15:15 O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků 15:35 Zpravodajské Noeviny: 4. 10. 2016 16:00 Cvrlikání (38. díl): Tomáš Kočko a Orchestr 17:05 Můj Bůh a Walter: Zlo 17:25 Skryté poklady: Lubomír 18:00 Po volání: S bratry jezuitu z Brna [L] 19:00 Sedmihlásky (56. díl): Na hoře 19:05 Bible pro nejmenší: Ježíšovy zázraky 19:10 Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic 19:30 Terra Santa News: 5. 10. 2016 [P] 20:00 Adorace s bratřími jezuitu z kostela Nanebevzetí Panny Marie v Brně [L] 21:05 Noční univerzita: Katka Lachmanová, Pavol Strežo - Změním úděl svého lidu [P] 22:20 Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem 22:45 Generální audience Svatého otce 23:20 Dům nejen ze skla (18. díl) 0:25 Missio magazín: Září 2016 1:25 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 6. 10. 2016

6:05 VideoJournal české vědy 6:20 Putování modrou planetou: Galapágy, peklo nebo ráj? 7:10 Studentský Velehrad 2016 7:45 Terra Santa News: 5. 10. 2016 8:10 Outdoor Films s Martem Eslemem (52. díl): Procestoval jsem 88 zemí světa 9:45 Zabetonovaný v Bohu 10:00 Noemova pošta: Říjen 11:30 Povolání v Nigérii 11:45 Bible pro nejmenší: Ježíšovy zázraky 11:50 Sedmihlásky (56. díl): Na hoře 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptorum [P] 12:15 Podzimní festival duchovní hudby: G. Donizetti: Messa di Gloria e Credo 13:40 Generální audience Svatého otce 14:15 Muzikanti, hrajte 14:50 Noeland (56. díl) 15:20 Návrat ke kořenům 15:35 Zpravodajské Noeviny: 4. 10. 2016 16:00 Mše svatá z kostela sv. Michala v Olomouci [L] 17:10 Mezi pražci (51. díl): Říjen 2016 18:00 Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti 18:30 Bible pro nejmenší: Saul se stal Pavlem 18:35 Sedmihlásky (56. díl): Na hoře 18:40 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2015, 2. díl 19:20 Karmelitánky v Chile 19:30 Zpravodajské Noeviny: 6. 10. 2016 [P] 20:00 Jak potkávat svět (45. díl) 21:20 Putování po evropských kláštřích: Klášter trapistek v Brechtu, Belgie 22:00 Pod lampou [P] 0:05 Zpravodajské Noeviny: 6. 10. 2016 0:25 Jezuité o: Exorcismus 0:45 Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 7. 10. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 6. 10. 2016 6:30 Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic 6:50 Outdoor Films s Martem Eslemem (52. díl): Procestoval jsem 88 zemí světa 8:25 O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků 8:45 Noční univerzita: Katka Lachmanová, Pavol Strežo - Změním úděl svého lidu 10:00 ARTBITR - Kulturní magazín (24. díl): S režisérem Robertem Ando 10:10 Řím, hlavní město víry (5. díl): Současnost - Duch Svatý a Boží Milosrdenství 10:40 Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem 11:05 750 let Svinova 11:45 Bible pro nejmenší: Saul se stal Pavlem 11:50 Sedmihlásky (56. díl): Na hoře 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše

svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Putování modrou planetou: Galapágy, peklo nebo ráj? 13:45 Wabi Daněk a Miloš Dvořáček na Mohelnickém dostavníku 2015 (1. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2015 14:10 Hrdinové víry (6. díl): Tomáš Špidlík 15:15 Návrat ke kořenům 15:30 Sekce pro mládež ČBK 16:00 Zpravodajské Noeviny: 6. 10. 2016 16:20 Staňte se soli 16:55 Buon giorno s Františkem 18:00 Rok vína 18:25 Sedmihlásky (56. díl): Na hoře 18:30 Bible pro nejmenší: Pavlovy cesty 18:40 Můj Bůh a Walter: Zlo 19:00 II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu 19:15 Putování po evropských kláštřích: Klášter trapistek v Brechtu, Belgie 20:00 Kulatý stůl: Terorismus dnes [L] 21:45 ARTBITR - Kulturní magazín (24. díl): S režisérem Robertem Ando 22:00 10 let s televizí Noe: Divácky nejspěšnější dokumenty 23:55 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2015, 2. díl 0:35 Mezi pražci (51. díl): Říjen 2016 1:20 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 8. 10. 2016

6:05 Návrat ke kořenům 6:20 Jezuité o: Exorcismus 6:40 Dvanáct rwandských mučednic 6:55 Můj Bůh a Walter: Zlo 7:15 Sedmihlásky (56. díl): Na hoře 7:20 Noeland (56. díl) 7:50 Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti 8:20 Po volání: S bratry jezuitu z Brna 9:30 Mše svatá se svěcením zvonu Beatus Engelmar z kostela Navštívení Panny Marie ve Svitavách [L] 11:35 Terra Santa News: 5. 10. 2016 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:15 Post Scriptorum [P] 12:25 Zpravodajské Noeviny: 6. 10. 2016 12:45 Studentský Velehrad 2016 13:25 Pod lampou 15:25 Vatican magazine (877. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 16:00 Zabetonovaný v Bohu 16:10 Muzikanti, hrajte 16:40 Příběhy odvahy a víry: Ostrov Sachalin (15. díl): Expanze lásky 17:10 Plavební stupeň Přelouč 17:30 Mariánská modlitební vigilie z Baziliky sv. Petra ve Vatikánu [L] 19:05 Bible pro nejmenší: Pavlovy cesty 19:10 Sedmihlásky (56. díl): Na hoře 19:15 Kouzlo strun 19:30 V souvislostech (154. díl) [P] 20:00 Cesta k andělům (106. díl): Tomáš Jirsa [P] 20:50 V pohorách po horách (1. díl): Krúpova hoľa 21:05 Mozambik - Dobrý otec 21:35 Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic 22:00 Post Scriptorum 22:10 VideoJournal české vědy 22:25 Wabi Daněk a Miloš Dvořáček na Mohelnickém dostavníku 2015 (1. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2015 22:55 Noční univerzita: PhDr. Jan Stříbrný - Češi v dramatech 2. světové války 0:05 Jak potkávat svět (45. díl) 1:25 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 9. 10. 2016

6:15 10 let s televizí Noe: divácky nejspěšnější dokumenty 8:05 Návrat ke kořenům 8:20 Studentský Velehrad 2016 8:55 Jak potkávat svět (45. díl) 10:30 Mše svatá [L] 11:45 ARTBITR - Kulturní magazín (24. díl): S režisérem Robertem Ando 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (154. díl) 12:40 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News [P] 13:25 Cesta k andělům (106. díl): Tomáš Jirsa 14:15 Muzikanti, hrajte [P] 14:45 Noční univerzita: Katka Lachmanová, Pavol Strežo - Změním úděl svého lidu 16:00 Ohlédnutí za Krakovem (4. díl) 17:45 Poselství svatých: Thomas Merton 17:55 Sedmihlásky (54. díl): Ztratila jsem kajdu 18:00 Noeland (57. díl) 18:30 Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádka 19:00 Bohoslužba z 16. mezinárodní konference partnerských sborů Ostrava 2016: Evangelický Kristův kostel Ostrava [P] 20:00 Velkomoravský koncert 2014 21:40 V souvislostech (154. díl) 22:05 Polední modlitba Sv. otce Františka 22:20 Po volání: S bratry jezuitu z Brna 23:25 VideoJournal české vědy 23:40 Buon giorno s Františkem 0:45 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News 1:25 Můj Bůh a Walter: Zlo 1:45 Noční repríza dopoledních pořadů.

VYCHÁZÍ KNIHA O AKTIVNÍM STÁŘÍ

V těchto dnech vychází kniha „**Stáří jako inspirace k aktivitě**“ s podtitulem „Aktivní participace seniorů na životě církevního společenství – výzva pro současnou pastoraci v naší zemi“. Její autorkou je Veronika Čepelková, vedoucí Centra pro seniory hradecké diecéze. V knize se autorka věnuje tématu aktivní participace starších lidí na životě církevního společenství. Po obecném pojednání o stáří a stárnutí z hlediska sociálních věd přináší pohled na stáří a charakteristické vlastnosti starého člověka podle biblické tradice. Další část knihy směřuje k praktickému vyústění tématu, v němž se s pomocí církevních dokumentů i úvah pastorálních teologů snaží stanovit priority pastorace seniorů a nastítnit některé návrhy na změnu praxe. Hlavním praktickým tématem knihy je podíl samotných seniorů, a to jak tzv. aktivních, tak zdravotně indisponovaných, na pastoraci, resp. jejich aktivní participace na životě společenství. Autorem předmluvy je jezuita P. Jan Rybář.

KNIHU SI MŮŽETE OBJEDNAT

a vyzvednout

v Diecézním centru
pro seniory, Velké nám. 32
(Nové Adalbertinum),
500 03 Hradec Králové
• tel.: 495 063 661
• mobil: 737 215 328
• e-mail: dcs@bihk.cz
• web: www.dcskhk.cz
• www.simeon.cz.

Knihu je také možné zaslat
poštou.

Srdečně Vás zveme na **JUBILEJNÍ 10. POUŤ KE KAPLIČCE SV. FRANTIŠKA Z ASSISI**, která se uskuteční v **neděli 9. října 2016**. Pěší poutníci budou vycházet v 11 hodin ze Špindlerova Mlýna od kostela sv. Petra. **Začátek mše svaté bude ve 14 hodin**. Po skončení mše svaté všechny srdečně zveme na pouťové pochoštění do restaurace Erlebachovy boudy. K poslechu zahraje hudební skupina Petach.

Zveme všechny na **POUŤ ZA VÍRU V NAŠICH RODINÁCH**, která se uskuteční **9. října 2016**. Pouť povede **od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce**. Cesta je dlouhá cca 8 km a jde zhruba o 2 hodiny chůze. Podle svých fyzických sil a možností se můžete k pouti přidat: ve 12.45 – 13.00 hod. (sraz) před katedrálou, nebo asi ve 14.30 hod. pod kopcem v Samotíškách (zde je také možné nastoupit na autobus a vyvézt se nahoru), nebo v 15.00 hod. na mši svaté v bazilice na Svatém Kopečku. V letošním Svatém roce milosrdenství pouť vždy zahajujeme (ve 13.00 hod.) projitím Svaté brány milosrdenství s možností získání plnomocných odpustků. **Blíže informace** najdete na www.rodinnyzivot.cz. Kontakt: Marcela Řezníčková, tel. 587 405 251, e-mail: reznickova@arcibol.cz.

Rozhodněte se pro kvalitní **POUTNÍ ZÁJEZD DO IZRAELE 6. - 12. 12. 2016** za mimořádnou cenu **13 940 Kč!** Více na www.poutnazajezdy.cz nebo tel. **776 804 721**.

Liturgická čtení

Neděle 2. 10. – 27. neděle v mezidobí

1. čt.: Hab 1,2-3; 2,2-4
Ž 95(94),1-2.6-7b.7c-9
Odp.: 7c-8a (*Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezatvrzujte svá srdce!*)
2. čt.: 2 Tim 1,6-8.13-14
Ev.: Lk 17,5-10

Pondělí 3. 10. – ferie

1. čt.: Gal 1,6-12
Ž 111(110),1-2.7-8.9+10c
Odp.: 5b (*Hospodin bude neustále pamatovat na svou smlouvu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Lk 10,25-37

Úterý 4. 10. – památka sv. Františka z Assisi

1. čt.: Gal 1,13-24
Ž 139(138),1-3.13-14ab.14c-15
Odp.: 24b (*Veď mě, Hospodine, cestou odvěkou!*)
Ev.: Lk 10,38-42

Středa 5. 10. – ferie

1. čt.: Gal 2,1-2.7-14
Ž 117(116),1.2
Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Lk 11,1-4

Čtvrtek 6. 10. – nezávazná památka sv. Bruna

1. čt.: Gal 3,1-5
Lk 1,69-70.71-72.73-75
Odp.: 68 (*Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, neboť navštívil svůj lid.*)
Ev.: Lk 11,5-13

Pátek 7. 10. – památka Panny Marie Růžencové

1. čt.: Gal 3,7-14
Ž 111(110),1-2.3-4.5-6
Odp.: 5b (*Hospodin bude neustále pamatovat na svou smlouvu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Lk 11,15-26

Sobota 8. 10. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Gal 3,22-29
Ž 105(104),2-3.4-5.6-7
Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Lk 11,27-28

BREVIÁŘ PRO LAIKY

1. – 8. ŘÍJNA 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 2. 10.	PO 3. 10.	ÚT 4. 10.	ST 5. 10.	ČT 6. 10.	PÁ 7. 10.	SO 8. 10.									
Antifona	1028	1148	1044	1164	1754	1975	1075	1197	1091	1214	1653	1870	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1029	1148	1045	1164	1551	1747	1076	1197	1091	1214	1653	1870	1666	1883		
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1554	1750	1123	1248		
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	813	914	1124	1249		
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1049	1169	1756	1977	1079	1201	1095	1218	1554	1750	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	719	812	1049	1169	1551	1748	1080	1202	1095	1218	1554	1751	1669	1886		
Prosby	1033	1153	1049	1169	1757	1977	1080	1202	1095	1219	1655	1872	1655	1886		
Závěrečná modlitba	719	812	1050	1170	1552	1748	1080	1202	1553	1750	1555	1751	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253		
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256		
Závěrečná modlitba	719	812	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256		
Nešpory:																
SO 1. 10.																
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1055	1176	1552	1748	1085	1208	1101	1225	1660	1877	1132	1258
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1555	1751	1133	1259
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1661	1878	1133	1259
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1059	1179	1763	1983	1089	1212	1105	1229	1555	1751	1135	1261
Ant. ke kant. P. M.	719	811	720	812	1059	1180	1553	1749	1090	1212	1105	1229	1555	1752	720	813
Prosby	1028	1147	1043	1163	1059	1180	1764	1984	1090	1212	1105	1229	1664	1881	1135	1261
Záv. modlitba	719	812	719	812	1060	1181	1552	1748	1090	1213	1553	1750	1555	1751	721	813
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

PRO DĚTI

NEZBEDŮV HUMOR

Sbírka vtipů z Knižovničky dětského časopisu Nezbeda. Dosud vyšlo 5 dílů.

Díl 1 vydala Redakce dětského časopisu Nezbeda ve spolupráci s Pavel Nebojsa - Doron

Díl 2 až 5 vydal časopis Nezbeda a Cvrček

Díl 1 až 4 - druhé vydání, díl 5 - první vydání

Jednotlivé díly: Brož., křídový papír, 110x180 mm, 104 stran, 89 Kč

s hravými texty o zvířátkách a výraznými melodiemi je určen předškolákům a všem dospělým, kteří si s dětmi rádi zpívají. Každou písničku doprovází půvabná ilustrace a notový záznam. Součástí knihy je také CD s písněmi nazpívanými dětskými hlasy.

*Vyšehrad, spol. s r. o.
Váz., 215x215 mm,
48 stran + 1x CD, 298 Kč*

SVĚT PLNÝ HÁDANEK

Zuzana Pospíšilová • Ilustrace Aneta Žabková • Odpovědná redaktorka Jaroslava Fejková

Ucelený soubor hádanek pro děti předškolního a mladšího školního věku, s jejichž pomocí si děti srozumitelnou a zábavnou formou rozvíjejí znalosti o okolním světě. Rozdělení na kapitoly je tematické, děti si mohou řešením hádanek upevňovat znalosti různých prostředí: ve školce, na poště, u lékaře, na policii, v lese, v cirkuse apod. Další kapitoly jsou věnovány například částem těla, sportu, barvám, povoláním nebo svátečním dnům, jako jsou Vánoce a Velikonoce. Hádanek rozvíjejí logické myšlení, schopnost dedukce a také tříbí jazykový cit.

*Portál, s. r. o. • Váz., 170x220 mm,
126 stran, 269 Kč*

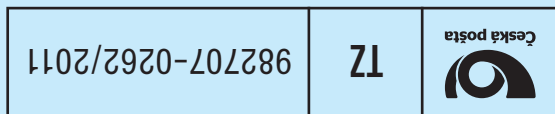
ZPÍVÁME SI O ZVÍŘÁTKÁCH

Jan Zíma • Ilustrace Milada Kudrnová • Odpovědná redaktorka Adéla Tošovská

Knížka veselých písniček pro malé i větší děti z dílny muzikanta Jana Zímy, který se po celý svůj život věnoval hudbě, hrál na klarinet, byl dirigentem, komponoval a instrumentoval skladby pro dechové orchestry. Zpěvník dětských písniček

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

**Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1**

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějské, spolku. S. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.